

"...şimdi kulunu selâmetle salıverirsin."

Şimon'un Duası (2.kısım)

Doğru olan Şimon, Kutsal Bebeği Kudüs Mâbedinde kucağında aldığıında, Yüce Tanrı'nın önünde secde etti ve bu sözlerle Kutsallığının ihtişamını yüceltti. «Ey Efendi, sözüne göre şimdi kulunu selâmetle salıverirsin. Çünkü ...kurtuluşunu gözlerim gördü.»

Önceki vaazımızda, Şimon'un İlahisindeki iki ana temayı vurgulayarak başladık. Şimdi, başka bir temayı ele alalım: insan ruhunun bu geçici dünyadan ebediyete, Semavi Krallığa, selâmetle geçme arzusu.

Doğru olan Şimon, Kurtarıcı Mesih'i görmeye layık görüldüğü an, dünyadaki misyonunun tamamlandığını hissetti. Onun dünyevi hayattan semalara geçme zamanı gelmişti. Fani olanlardan bâki ve ebedi olanlara. Bu arzusunu yerine getirmesi için Tanrı'ya şöyle yalvarıyor: "Ey Efendi, sözüne göre şimdi kulunu selâmetle salıverirsin."

Burada "salıverirsin" kelimesiyle insan ruhunun bedenden ayrılışından, duyularımızla algıladığımız bu dünyadan ruhlar âlemine göçünden bahsediliyor. Hiçbirimiz bunun nerede ve ne zaman olacağına karar veremeyiz, bunun yerine Rab'bin bizi "salıvereceği" saati sabırla beklemeliyiz. Şimon'un Rab'den "gitmesine izin vermesini" istemesinin nedeni budur, çünkü kullarının bu dünyayı ne zaman terk edeceğine yalnızca Tanrı'nın karar verdiğini bilir.

Şimon'un kalbi, Kurtarıcı'yı gördüğünden minnetle doludur. Çok yaşlı olduğu için sonunun yakın olduğunu sezmişti, çünkü tüm hayatı boyunca beklediğine nâil olmuştu. Yapacağı başka bir şey yoktu ve bu yüzden bu dünyayı kaygısız, korkusuzca ve yüreğinde tam bir huzurla terk edebildi. Aynı şey Mesih'i tanıyan ve O'nunla birlikte yaşayan herkes için de geçerlidir. Onlar bu yolculuktan (ruhun bedenden ayrılmasından) korkmuyorlar. Bu kişiler için Rabbin sözü şöyle diyor: "Kesinlikle size söylüyorum, sözümü işiten ve Beni gönderene iman eden sonsuz yaşama sahiptir ve yargılanmayacaktır, ancak günahın manevi ölümünden çoktan sonsuz hayata geçmiştir" (Yuhanna 5:24). Elçi Aziz Pavlus, Filipililer'de yazdığı gibi Şimon'un özlemini paylaşıyor: "Bu dünyadan ayrılma ve Mesih ile birlikte olma arzum var" diyor. (bkz. Filipililer 1:23).

Çağdaş Azizimiz Kavsokalyvia'lı Muhterem Porphyrios'un ölümle nasıl yüzleştğini de hatırlayalım. Ciddi derecede hasta olduğu zamanları hatırlarken, "başkaları benim ölümümü görürdü ama ben kendimi Tanrı'nın sevgisine teslim etmişim... Ben ölümden korkmadım. Benim gideceğim yer, İsa'nın olduğu yerdir... Mesihimizi çok sevebilmem için dua ediyorum ki korkuyu uzaklaştıran sevginin sevincine sahip olabileyim" (Yaşam ve Sözler, s. 522). Ayrıca "bir sonraki hayata gitmek, bir kapıyı açıp kendinizi yan odada bulmak gibidir, diğer tarafa geçmek için bir köprüyü geçmek gibi" derdi (aynı, s. 633). "Mesih'i sevdiğin zaman, günahkârlık hissine ve zayıflıklarına rağmen, ölümün üstesinden geldiğin kesin, çünkü Mesih'in sevgisiyle birleşme halindesin" (aynı, s. 634).

Huzurlu bir kalple ölümle yüzleşenler sadece Azizler değildir. Bir ömür boyu Tanrı'nın iradesine göre yaşamak için çabaladıktan sonra, dünyada aynı huzuru yaşayan birçok îmanlı insan var. Ölüme yakın olduğunu bildiği bir kadını ziyaret eden birinin hikayesini anlatalım. Ona hizmet eden kişiye kadın "Kızım, bu neşe vesilesiyle misafirimize şeker ikram edelim!" dedi. Misafir şaşırıp ve bu ağır hasta kadına neden bahsettiğini sordu. "Sağlığınız hakkında iyi haberler, biraz iyileşme mi var yoksa?" Kadın ise: "Bu dünyadan ayrılıyorum, Tanrı'ya gidiyorum! Bu sevincimi paylaşmak için ikram etmesini istedim" diye cevap verdi ve gerçekten sevincin ışığı gözlerinde görülüyordu.

Kardeşlerim, "ölüm" kelimesinin tam anlamıyla anıldığında paniğe kapılan insanlar var. Kendilerini Mesih'ten koparıp O'nun iradesine göre yaşamayı reddedenler için ölüm gerçekten dehşet vericidir. Mesih'i seven ve O'nun isteğine göre yaşamak için mücadele eden (kiliseye giden, Kutsal Komünyon alan ve Mesih'in emirlerine göre yaşam süren) tövbe etmeye çalışan Hristiyanlara bu tür korkular dokunamaz. Kendimizden başlayarak her şeyden önce bunu kabul edelim. Rabbimiz İsa Mesih'i daha da çok sevmeye çalışalım, böylece ölüm korkusu (ya da başka herhangi bir şey) üstümüzde hüküm süremez, çünkü "Sevgide korku yoktur, mükemmel sevgi korkuyu ortadan kaldırır" (1 Yuhanna 4:18). Bu dünyadan ayrılmamızın zamanı gelince, korkmayacağız, aksine sevinçli ve huzurlu olacağız. Şimon ve pek çok Aziz gibi, Mesihimizle sonsuz bir hayat yaşayacağız! Âmin.